

tragtes som staende i Rang med en overordnet tjenende Person hos en af vores Lehns-grever og ikke mere, og en saadan Maade giver man en af de forste danske Ordener! En Uddeling af Ordener paa denne Maade er en Nedsettelser for Landets egne Undersaatter. Det er drevet saa vidt og saa glemmengaaende der er kommet et saadant Misforhold ind i Uddelingen af de forstjellige Ordener, at Personer af den vis Klaasse have faaet langt hotere Ordener og Titeludmærkelser end Personer af andre Klasser som i Virkeligheden staar hotere i den offentlige Menighed og i Staten end de fastluevante, men som ere blevne hemmestilslavere Grader. Der gives saa mangfoldige Sider, hvorfra man kan se dette Forhold, og set fra enhver Side man man ønske det af stæffer. Det bestyrker Utlighedsfolelsen hos Befolkningen, og det fremkalder og vækker Forsængelighed, Krybber og Smiger baade til den ene og den anden Side. Fra Regierungens Side er der ikke vist nogen som helst Besvarelse efter at formindste det, toretimod har man set, at der endogsaat i de senere Aar af de Regninger der have været ved Moret siden sidste Krig, er udstroet med rund Haand Ordener og Titler, saavel Hoftitler som Gm-bestitter, paa en Maade, som intundom ikke har kunnet Andre end vække Forargelse, og har endog all i øjne haft. Min varemærke

Formanden: Det ærede Medlem gjen-tog en Gang et Udtysk, der var blevet brugt af en æret foregaaende Taler, nemlig, at nogle herhenværende Forhold var egnede til at være Gjenstand for Foragt. Dette Udtysk var maaske ikke ganske holdig valgt, og jeg skal anmode om, at det ikke senere bliver brugt; men jeg har dog opfattet det saaledes, at der derved hverken fra den ærede sidste Talers eller den ærede foregaaende Talers Side, i mindste Maade er ment noget Forærmerligt imod Regierungens eller de Undersaatter, der ere de her omhandlede Institutioners Børere.

Tauber: Naak jeg gjenlog Udtysket? Foragt mente jeg kun, at Titel-, Rang- og Ordensvesenet var foragteltigt.

Formanden: I den Betydning hvori jeg tog dette Udtysk, vil 1901/1902 intet siid i mit Øje — at det ikke skal gis nof givne til **Provosen:** Beg Hrstat, at jeg blev overrasket, daengang jeg dae idette Forslag fremkomme. Min Overraskelse llyrev sig ikke saa meget derfra, at det kunde komme et Forslag af dette Indhold, som fra den Forbindelse, hvori det stod med en samme Dag imiddelbart i Forveien anmeldt Forosporgsel fra det ærede Medlem for Rigshofdets 5te Balgtredes (Ville) angaaende samme Gjenstand. Jeg vil udtrykke af, at man ligesom lob omkøp angaaende denne Gjenstand, men jeg vil dog bemærke, at jeg ikke troer, det var Forosporgsen, der lob omkøp med Forslagstilleren, men snarere omvendt, idet jeg havde lagt Mærke til, at Forosporgsen var anmeldt om end ikke officielt, noget i Forveien, men der foretogs mig som om Forslaget fremkom nærmest for om muntlig at komme ligesaal tilig som Forosporgsen. Nu kom den alligevel bagefter, og for langt stod den, som at man i alt Falder gjerne kunde kunde have hørt Forosporgsen og dens Resultat, nog da havde set, om Forslaget var nødvendigt eller ikke. Dette er i Voltig kom til Uddeling, jeg for mit Bedkommende kan ikke ænder end stemme for Forslagets videre Gennem, om jeg end ligesom det ærede Medlem for Narhuz Amts 1ste Balgtreds (Ville) kunde have nogen Venlighed med Hensyn til, om det ju var af den Gjenstand, som man skulle løbe omkøp for at komme stemme med. Jeg har tillige i Dag faaet Indtryk af, at hvis f. Cr. der ærede Medlem, som stillede Forosporgsen, ogsaa havde fundet sig foranlediget til at lade den efterfolge af en Dagsordent eller et Lovforslag, saa vilde dette vistnu være blevet indledet med nof saa stor Virtusstier, som det er set i Dag ved det Fordrag, at have hørt der jo er blevet farafterset. Som fjedeligt. Dette vedkommer imidlertid heller ikke i og for sig selve Sagen, men efterat Forslaget nu er foreslagt, vil jeg ønske, at det måa blive stemmet videre, og jeg skal stemme for det, om jeg end finder ting og Partier der, som jeg ligesom det ærede Medlem for Narhuz Amts